

for at anvende denne Løgemetode, men jeg tror, at de højtærede Ministre selv have været forfaldne til den i den senere Tid allesammen og have haft afgjort Held med deres nye Kur; derigennem er Stillingen bleven fra den mest grelle antiparlamentariske til den parlamentariske Situation, som her foreligger. Det er derfor naturligt, at jeg vil anbefale alle Mindretal at henvende sig til den høje Regering som Flertallets egentlige parlamentariske Leder; thi der er ikke Tvivl om, at hvad Ministrene ville, kunne de sætte igennem, og hvad de ikke ville, gaar ikke igennem. De høje sig ikke; de behøve det ikke, hvilke Grunde der end er for Mindretallets Stilling. Og hvorfor skulle de saa rette sig efter dem. Det gør mig ondt, at den høje Minister og hans Flertal ere saa afgjort mod de Ændringer, som det ærede Mindretal har stillet. Det er jo i Virkeligheden, forekommer det mig, nogle meget beskædne Ændringer, og havde man nu ikke fattet den Beslutning, saaledes paa een Gang at knuse Mindretallet her i Salen, saa forekommer det mig, at man skulde have imødefaaret disse Ændringsforslag; det havde nemlig hjulpet til, at vi med stor Glæde allesammen kunde have taget mod denne Fattiglov. Der er nu f. Eks. Ændringsforslaget under Nr. 3 om, at der skal have været et Ophold af 3 Aar, for at de paagældende skulle have Forsørgelsesret. Det have vi kendt for her i Landet Lovsættet, og det forekommer mig, at det er meget mere begrundet end det andet; thi det er ikke billigt mod en Landkommune, naar unge, kraftige Mænd rejse fra den hen til Byerne, at de saa efter et Ophold af henimod 5 Aar skulle se dem sendt tilbage igen med Familie, efter at de have virket i Byerne i disse Aaringer. Det forekommer mig, at 3 Aar maatte være nok. Heller ikke kan jeg fortaale, at dette Grydefigteri skal finde Sted — det er Ændringsforslaget under Nr. 10 — med Hensyn til, hvorledes de fuge deres Mad, og hvilke Substanter de anvende. Jeg kan ikke forstaa, at disse Folk skulle gaa omkring og sigge efter, hvad de understøttede have i Gryden, hvorledes de anvende den simple Understøttelse, de saa, om de f. Eks. have anvendt det Bar Bund Kløst, de saa — hvis de saa Naturalier lidt ulige i de 3 Maanedes, fra den ene Gang til den anden. Det forekommer mig aldeles ubilligt at holde paa det; da det er noget nyt, siger man — det har ikke staaet ved den Behandling — saa er der saa meget mere Grund til at stemme derfor. Mine Ord have imidlertid ikke Indflydelse paa Ministeren, men turde jeg ikke anmode det

ærede Medlem fra Frederiksværk om at lægge sin Indflydelse for Dagen for dette lille Forslag. Det er jo ikke værd, at det skal stille os ad, og jeg nærer ingen Tvivl om, at det ærede Medlem for yderligere at indbynde sig i sin høje Ordførerstilling her i Tinget overfor Mindretallet vil komme dette i Møde paa saadanne Smaating. Jeg vil sigge, at med Hensyn til Forslagene under Nr. 20 og 21 har Mindretallet truffet to Hovedpunkter. Det forekommer mig, at der foreligger ingen som helst Grund til, at vi gaa bort fra 2 Aar for pligtig Eftergivelse af nydt Fattigunderstøttelse; med andre Ord, at 2 Aar maa være nok. Naar en Mand med Familie eller en Person har holdt sig 2 Aar udenfor Fattigvæsenet ved sin egen Hjælp, saa viser det en Vilje til at værge sig uden offentlig Understøttelse, og en saadan Vilje, forekommer det mig, burde anerkendes ved at sigge, at saa slaa vi en Streg over det foregaaende. Man vil have 5 Aar; men i de 5 Aar er der noget odioft. En hvilken som helst Forbrydelse kan oprettes gennem Gærsoprejsning efter 5 Aar, og hvorfor stille De nu Fattigdommen, som kan opstaa af forskellige Forhold, ved Sygdom, ved at en Familie miiter Forsørgerens Arbejdssevne — hvorfor stille De nu saadanne Omstændigheder og Følgerne deraf lige med Forbrydelse, ved ikke at ville eftergive noget før efter 5 Aar? Jeg forstaaer ikke, hvad Fornøjelse de kunne have af det. Jo mere man kan styrke Gærsfølelsen, Lysten til at arbejde paa egen Haand, desto behageligere er det for Kommunen og desto behageligere for hver tænkelige Mand. Hvorfor sætter den højtærede Minister sig imod det? Hvorfor gaar det høje Flertal bort fra den orte vedtagne Bestemmelse, idet vi jo 1 Aar tidligere have stemt derfor; 2 Aar have vi vedtaget, og 2 Aar have vi sendt til Landstinget. Der søge de Herrer altsaa ogsaa denne Gang at komme det høje Landsting i Møde. Hvorfor ikke blive staaende ved det Tal og se, om Landstinget ikke var tilbøieligt til modtage det? De kunne være temmelig sikre paa, at Medlemmerne af det hemmelige Udvalg fra Landstingets Side have ikke sagt deres Mening, hvis de have givet Dem det Indtryk, at de ikke vare grumme glade ved Omvæltningen i Folketinget og vare villige til at gøre væsentlige Indrømmelser derfor, ellers maatte det være meget utafnemlige Mennesker, og ikke blot det, men de maatte være i høj Grad lidet politisk fremsynede, og det er vel ikke til at tro. Her tror jeg, at Folketingets Medlemmer have ladet sig dreje sig en Knap, om jeg saa maa sigge,